

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Βιωσιμότητα δημοσίου χρέους

Η Ελλάδα μπορεί να δανείστηκε ένα μικρό ποσό από τις αγορές για πέντε χρόνια με επιτόκιο 4,95%, ωστόσο αυτό δεν αλλάζει το γεγονός ότι είναι χρεοκοπημένη και ο δανεισμός με επιτόκιο 4,95% όταν το ονομαστικό ΑΕΠ συρρικνώνεται, στην πραγματικότητα επιδεινώνει το πρόβλημα.

Είναι αυταπάτη να πιστεύουμε ότι, ενώ η χώρα παραμένει χρεοκοπημένη, θα είναι σε θέση να εξυπηρετεί το σύνολο των δανειακών αναγκών της από τις αγορές σε βιώσιμη βάση, όταν τελειώσει το πρόγραμμα της Ε.Ε. και του ΔΝΤ.

Το κορυφαίο ζήτημα στο οποίο επικεντρώνεται το ενδιαφέρον είναι το δημόσιο χρέος και το κατά πόσο αυτό θα καταστεί βιώσιμο, δηλαδή αν θα μπορούμε να το αποπληρώσουμε τώρα και στο μέλλον με δικούς μας πόρους.

Με βάση τις έως τώρα εκτιμήσεις στελεχών του ΔΝΤ, το δημόσιο χρέος δεν είναι βιώσιμο εάν δεν κουρευτεί ξανά. Βέβαια, το Ταμείο προτείνει εκ του ασφαλούς το κούρεμα, επειδή από τη διαδικασία αυτή εξαιρούνται τα δάνεια που χορήγησε το ίδιο, άρα το καμπανάκι χτυπάει για τα δάνεια της Ευρωζώνης.

Μετά την επικύρωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» για το 2013, από την Γιούροστατ, η ελληνική κυβέρνηση θα ζητήσει από τους ευρωπαίους εταίρους της να λάβουν μέτρα για την περαιτέρω ελάφρυνση του χρέους. Το ΔΝΤ πιέζει για ένα νέο κούρεμα, όμως η μοναδική λύση που συζητούν στην Ευρώπη για την Ελλάδα είναι η επιμήκυνση των ωριμάνσεων και η μείωση των επιτοκίων.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Το κούρεμα των ελληνικών ομολόγων, όπως και το πρόγραμμα της επαναγοράς δεν κατάφεραν να ανακόψουν τη δυναμική του χρέους, με την ελληνική πλευρά να αναζητεί και πάλι το «μαγικό ραβδί» το οποίο θα λυτρώσει τα νοικοκυριά από το πρόσθετο βάρος που η ίδια δημιούργησε. Οι συζητήσεις για τη νέα ελάφρυνση του χρέους θα ξεκινήσουν το φθινόπωρο μαζί με τα υπόλοιπα θέματα που θα βάλουν εκείνη την περίοδο οι δανειστές στην «ατζέντα» (νέο δάνειο, δημοσιονομικό και χρηματοδοτικό «κενό» κ.α.). Στο παρασκήνιο όμως αυτές οι συζητήσεις έχουν ξεκινήσει εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα, με το ΔΝΤ να υποστηρίζει πως χωρίς νέο κούρεμα δεν υπάρχει λύση και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προωθεί το σχέδιο της επιμήκυνσης έως και 50 χρόνια (από 30 που είναι σήμερα) του χρόνου αποπληρωμής των δανείων που έχει λάβει η Ελλάδα από τον μηχανισμό στήριξης.

Η μείωση των επιτοκίων θα έχει έμμεση επίδραση στο ύψος του χρέους, αφού θα μειώνει τις ετήσιες ανάγκες αναχρηματοδότησης. Η μείωση, σύμφωνα με το Ταμείο, δεν θα είναι θεαματική, αφού το μέγιστο ετήσιο όφελος θα είναι της τάξης των 300-500 εκατ. ευρώ, ανάλογα με την κατηγορία των δανείων στα οποία θα μειωθούν τα επιτόκια.

Σε ό,τι αφορά την επιμήκυνση των δανείων, η επιλογή αυτή αφενός θα μεταφέρει σε βάθος 50ετίας τα χρεολύσια περιορίζοντας τις ετήσιες ανάγκες αναχρηματοδότησης, αφετέρου θα διατηρήσει το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ στα επίπεδα του 175%, που θα αποτελεί ένα σημείο αναφοράς για τις αγορές.

Η επιμήκυνση της διάρκειας των δανείων της ευρωζώνης και του EFSF και η νέα μείωση των επιτοκίων που προτείνει η γερμανική πλευρά θα λύσουν το πρόβλημα της βιωσιμότητας; Θα βγούμε από το μαύρο σύννεφο της χρεοκοπαρικής;

Με αυτόν τον τρόπο, θα καταστεί βιώσιμο το ελληνικό χρέος μακροπρόθεσμα ή απαιτούνται και άλλες ενέργειες;

Όταν παρατείνεις το χρέος κάποιου στην ουσία δεν προβάλεις την χρεοκοπία του στο μέλλον;

Θεωρείτε πως αυτή η διευθέτηση του χρέους αρκεί για να αναταχθεί η ελληνική οικονομία;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Οι εταίροι θα επιχειρήσουν να χρησιμοποιήσουν το «χαρτί» της «ελάφρυνσης» των υποχρεώσεών μας για να μας οδηγήσουν σε νέες, μακροχρόνιες δεσμεύσεις μνημονιακού τύπου. Αν δεν λυθεί το μείζον αυτό θέμα οριστικά, πως θα βγει η οικονομία μας από το τέλμα αβεβαιότητας που έχει εγκλωβιστεί, που ούτε επενδύσεις επιτρέπει, ούτε ανάπτυξη;

Δεν θέλουμε την εξεύρεση λύσης μια κι έξω, η οποία θα είναι η οριστική και θα δώσει στην ελληνική οικονομία χώρο για ανάπτυξη;

Θα αρκεστούμε σε ημίμετρα, που θα διατηρήσουν σε υψηλά ποσοστά το δημόσιο χρέος;

Όσο πιο γενναία είναι η λύση που θα δοθεί, τόσο πιο γρήγορα δεν θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ανάκαμψης της εθνικής μας οικονομίας;

Μεσοβέζικες ρυθμίσεις, όπως η επιμήκυνση και η μείωση επιτοκίων, θα επιλύσουν οριστικά και μόνιμα το εθνικό μας πρόβλημα του χρέους; Ή θα πρέπει να διαγραφεί σημαντικό τμήμα των οφειλών της χώρας;

Το χρέος είναι τροχοπέδη για την οικονομία μας όχι μόνο γιατί τα ποσά που απαιτούνται για την εξυπηρέτησή του είναι πολύ μεγάλα, αλλά και γιατί η ανάγκη της εξυπηρέτησης επιβάλλει σκληρές πολιτικές λιτότητας μέσω της επιδίωξης πρωτογενών πλεονασμάτων. Το χρέος πρέπει να πάψει να λειτουργεί ως φόβητρο και ως μηχανισμός για τη συνέχιση της πολιτικής της λιτότητας. Απομείωση του χρέους, η ριζική διαγραφή του με τρόπο ώστε να πάψει να λειτουργεί ως ένας μηχανισμός που θα ανεβάζει τα επιτόκια για τη μικρή επιχείρηση, για την ελληνική οικονομία, που αφήνει τις τράπεζες να μην μπορούν να δανείσουν, που δεν επιτρέπει να παρθούν άλλα μέτρα, αυτό δεν θα πρέπει να διεκδικήσουμε;

Το τι θα επιχειρούσε να «διαπραγματευτεί» μας το αποκάλυψε ο κ. Στουρνάρας: Δεν θέλει διαγραφή γιατί αντιτίθεται η Γερμανία, αλλά θα επιδίωκε μείωση των επιτοκίων και επιμήκυνση. Πιστεύετε ότι με μια τέτοια «λύση» θα τελειώσει η κρίση στη χώρα μας;

Η πρόταση Στουρνάρα πόσο εξυπηρετεί το στόχο της βιωσιμότητας του χρέους, ενώ η χώρα μας παραμένει σε καθεστώς ασφυκτικής επιτήρησης; Γιατί να θέλουμε να εφαρμόζουμε την πολιτική των δανειστών η οποία ωφελεί τα μεγάλα συμφέροντα; Η πολιτική αυτή επιδιώκει να διατηρήσει το χρέος σε υψηλά επίπεδα σε σχέση με το ΑΕΠ ώστε η εξυπηρετησιμότητά του να χρησιμοποιείται σαν απειλή και να θέλουν συνεχώς να επιβάλλουν νέες δημοσιονομικές περικοπές. Γιατί η όποια διαπραγμάτευση να αφορά μόνο τεχνικά θέματα και να μην μπαίνει στην ουσία του ζητήματος που είναι η ασφυκτική επιτήρηση και οι όροι δανειοδότησης, δηλαδή τα μνημόνια;

Δεν θα πρέπει να διαπραγματευθούμε για τη βιωσιμότητα του χρέους; Το μόνο ζήτημα είναι η εξυπηρετησιμότητα, δηλαδή το χρέος να μένει τεράστιο, να μπορεί με κάποιο τρόπο το ελληνικό δημόσιο να πληρώνει τα επιτόκια αλλά ανά πάσα στιγμή το χρέος αυτό να λειτουργεί ως ο μηχανισμός που θα έχει προαπαιτούμενα και τα προαπαιτούμενα αυτά θα είναι η λιτότητα; Αυτόν τον φαύλο κύκλο δεν θα πρέπει να τον σπάσουμε και να αναζητήσουμε μια διαφορετική λύση και διαπραγμάτευση για το χρέος;

Αν η ελληνική πλευρά, η οποία έχει υποστεί όσα έχει υποστεί, δεν εμφανιστεί σε αυτή την συζήτηση με απαίτηση να υπάρξει εγκατάλειψη των μνημονιακών πολιτικών και να υπάρξει διαγραφή του χρέους τότε πότε θα εμφανιστεί;

Θα ασκήσετε πίεση για να πάμε προς την κατεύθυνση της διαγραφής χρέους και όχι προς την κατεύθυνση της επιμήκυνσης και της μείωσης επιτοκίων που απ' ό,τι φαίνεται δεν αποτελεί μόνιμη λύση για το θέμα του χρέους;

Αθήνα, 18 Ιουνίου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών